

hvorpaa Forholdene for Øjeblikket befinde sig, forekommer det mig, at naar man aabner Automobiler Adgang til at køre uhindret fra den ene By til den anden og til at kunne komme fra Ejerenes Bopæl og til disse Veje, har man gjort alt, hvad rimeligt kan være, og givet dem al den Ret, de med Rimelighed kunne forlange. Imidlertid, hvor simpelt det end kan tage sig ud, saa viste det sig meget vanskeligt, at udtrykke dette Begreb om Landevejene, fordi man ikke i Nutiden har nogen almindelig Betegnelse, der passer paa alle den Slags Veje, og som ikke kom til at indbefatte andre Veje end dem, der vilde være Spørgsmaal om. Derfor er jeg gaaet til i Lovforslaget at sætte en vis Vejbredder. Det kan meget godt være, at denne Vejbredder vil vise sig nogle Steder at være lige stor nok. Det kan være muligt, at der nogle Steder mellem Byerne er Veje, som ikke ere 12 Alen brede. Det er jeg gaaet ud fra vilde vistnok altsammen blive oplyst under Forhandlingerne her i Rigsdagen om Lovforslaget, idet der her sidder lokalkendte Mænd fra alle Landets Egne, der vilde kunne give de fornødne Oplysninger i saa Henseende. Der er naturligvis en anden Vej at gaa, men den vilde udfordre ikke saa lidt Arbejde og ikke saa lidt Paapasselighed; det er i et Tillæg til Lovforslaget at give en Fortegnelse over de Veje, hvorpaa Automobilkørsel maatte finde Sted.

Naar jeg i Lovforslaget med Hensyn til Vejbredden har foreslaaet, at den Del af Kørebanen, der er belagt med Skinnespor, ikke skal medregnes til de 12 Alen, har jeg gjort det med velberaad Hu. Jeg har gjort det, fordi det forekommer mig, at naar et Køretøj kommer ind paa saadanne Veje, og det møder et eller flere Automobiler — der kommer maaske et kørende bagfra, et andet forfra — saa er det en daarlig Trøst for dem, der køre med et almindeligt Køretøj, under saadanne Omstændigheder at henvise dem til, at de maa køre ind paa den elektriske Sporvogns Spor. Derved vilde man meget let kunne komme fra Asken og i Ilden. Jeg vil bede de Herrer at tænke paa den Situation, at en Mand for at undvige to glubende Automobiler kører ind og holder paa den elektriske Sporvejs Spor, og der saa kommer en elektrisk Sporvogn — maaske en fra hver Side — kørende paa Sporet. Jeg tror derfor, det er ganske rigtigt at holde hele den Del ude af Beregning, som ikke til enhver Tid kan siges at være til fri Disposition for kørende, der

ville søge at beskytte sig mod Automobilerne Rasen ved at køre saa langt bort som muligt.

Endnu maa jeg sige, at selvfølgelig skal og vil et Lovforslag som dette komme til at gælde for alle, og det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) mener, at jeg har suspenderet Politivedtægtens Bestemmelser til Fordel for nogen som helst. Det har jeg ikke gjort, hvilket jeg allerede under en Forhandling her i Tinget i Fjor har tilstrækkelig oplyst. Imidlertid har det ærede Medlem fundet Tilfældet interessant nok til at komme frem med det igen, og jeg tvivler slet ikke paa, at man under en senere Forhandling — enten om denne eller en anden Sag — vil komme og sige, at jeg til Fordel for en højstaaende Automobilist har sat Vedtægten ud af Kraft. Jeg har da kun hertil at sige, at jeg ogsaa da med min sædvanlige englelige Taalmodighed skal modsige det.

J. H. Jensen: Efter at jeg nu har hørt den højtærede Justitsminister udtale sig om det foreliggende Lovforslag, er jeg bleven betydelig mere glad ved det, end jeg var i Gaar, skønt jeg ogsaa i Gaar hilste det med Velvillie — jeg er bleven mere glad derved, efter at jeg har hørt den højtærede Justitsminister udtale, at dersom Flertallet i denne Sal skulde finde, at der var nogle af Bestemmelserne, som behøvede at skærpes endnu mere — naar det vel at mærke skete inden for rimelige og fornuftige Grænser — saa var Justitsministeren villig til at gaa med dertil. Jeg har derfor det Haab, at vi kunne naa det Maal, jeg i Gaar pointerede, nemlig til at faa Nattekørsel ubetinget forbudt, og snarere at faa Kørehastigheden sat ned end op og i det hele faa truffet saadanne Forholdsregler af Hensyn til dem, som skulle køre paa Veje af mindre end 12 Alens Bredder, at de bleve værnede imod Ulykker, eller i alt Fald at disse kunde blive saa faa som muligt. Det staar for mig saaledes, at de, som have talt og set Sagen fra et Landbostandpunkt, have vel villet give Forslaget deres Tilslutning, men have ogsaa ønsket at faa dets Bestemmelser skærpede noget mere. Og hvis den højtærede Justitsminister vil samtykke deri og medvirke dertil, haaber jeg, at Loven ogsaa kan blive rigtig god, set fra et Landbostandpunkt. Vi have jo ingenlunde ønsket, at det helt skulde forbydes disse Automobiler at komme paa Vejene. Men